

אזהרה רחופה

למושלת ישראל

לאחר ההתפרצות הטיוריסטית הראשונה במישכן של המיסיון הנוצרי וביצוע השריפה הנפשעת שם (נוסח שריפת ה' ספרים של ימי הביניים זימי שילטון ה' נאצים...), ולאחר שמיעת תגובתו של הרב מאיר כהנא - מתקבל הרושם ש' הליגה להגנה יהודית עומדת מאחורי המע' שה היא החייבת לשאת באחריות ובתוצ' אות!

מאחר זמעשי התנכלות דומים חזרו ו' נישנו בקצב מיבצעי, שוב אין הגיון לה' טיל את האחריות על הליגה האמריקאית הזו - אלא על המדינה המארחת והמ' ש' להם, למעשה, להשתולל באין מפריע.

רבותי - המייצגים את השילטון החוקי והאחראי בישראל: למה אינכם שמים יד על כל חברי האירגון המתפרע בכדי לכלוא אותם במעצר לפני שיגורם אל ה' ארץ שממנה באו?

למה אתם מחכים? שיתחיל להתארגן טיור נגדי והמדינה תיהפך לתוהו ובוהו? אלא! פעלו נא מייד ובמהירות, לפני שתדמית המדינה בעיני דעת הקהל בעולם תינזק במידה חמורה וללא תקנה! שלום בן יצחק, ירושלים

געפילטע פיש

במים מתוקים

"העולם הזה" 1854, "קריעות ביניים - געפילטע פיש", על חוויכו בכנסת על פעולות מיש' רד-החקלאות.

תמה אני שאף אחד מחברי הכנסת לא תבע משורי הפיתוח והחקלאות להפסיק לזלזל ולסרב לפתרון בעיית המים לפי ההמצאה שלי של התפלת מיים. מי

אלכסנדר זרחין פיתרון רדיקלי

שופטין, ומיים מלוחים (Brackish Water) בשיטת ההקסאה האורגניטית שלי (לא המסולפת עליידי, "המומחים"), עוסקים בכל מיני ברירות: חיסכון, הגבלות, הקצבות, קנסות - אמצעים שאין בהם לפתור את הבעיה.

לו הקציבה הממשלה חלק מפרומיל מהתקציב המנופה של שנה זו, הרי אפשר היה להיווכח שיש פיתרון רדיקלי לבעיית זלוותר על אמצעים מיסטרתיים.

ולא צדק פעם היחיד נגד הרבים, ב' הצהירו: "זככל זאת מקיפה הארץ את השמש?"

ועל כגון זה נאמר: "שובו בנים שר' בבים, ארפה משובותיכם..." (ירמיהו, ג-כ"ב).

וקחתי מעיד: "בדרך כססל הולך, ליבו חסר, ואמר לכל סכל הוא." (יודג), אלכסנדר זרחין, תל-אביב

חינוך

הדור

"העולם הזה" 1854, "הציפורים סירבו להודות בפשע", על תקי' פתו של הילד באשדוד.

המיקרה של הפעוט מגרוויה יזועזע עד

ילדים בסירטו של היצ'קוק, "הציפורים" סיפור מדעני

היסוד את הציבור הישראלי, מאחר והצו' רה הקניבלית בה טיפלו בפעוט חסר ה' אונים לא היה עדיין כדוגמתה.

אני רוצה לקוות שידי ילדים לא היו בוועה הזאת. אולם אם חס וחלילה בוצע הפשע ע"י ילדים, אזי הוא חייב להדליק אור אדום בעיקר בחינוך הישראלי.

לא חינוך מיני החל מכיתות א' נחוץ לנו, אלא עלינו להנך במוסדות ההוראה בראש וראשונה את האדם לעתיד ולא ללמדו בעזרת סרטים והדרכה מילולית מהו מין?

לצערי, רואה הילד את "המין" כיום בראש הוצות ובכל פינה ניסתר. ומיותר להחזירו לבתי-הספר בארצנו, לאחר ש' מדינות גדולות ומפותחות ניכשלו במשי' מה זאת.

מאשה פורמן, רמת-גן

היצ'קוק

באשדוד

הסיפור על תקיפת הילד מאיר קאקו' שווילי באשדוד, מזכיר את סירטו הישן והמזעזע של הבמאי אלפרד היצ'קוק הציפורים.

בסרט מסופר על להקות ציפורים ה' תוקפות את בני-האדם וכובשות עיירה. רוייד ניר, נתניה

ילדים בורחים מפני הציפורים בסירטו של היצ'קוק - ראה תמונה.

רגע

של עברית

עדנה: פותרים סיכסוך? פותרים מה' לוקט? דניאל: לא. מיישבים!

עדנה: איך? דניאל: ביישוב הדעת! ביישוב הדעת אפשר ליישב את הסיכסוך, ליישב את המתלוקת.

עדנה: האם כבר יושב הסיכסוך בנמל? דניאל: כן. נסתמנה דרך ליישב את המשבר.

חיים נקר, בת-ים

דיבור

בפרחים

אין כל סיכוי כי שורות אלה תצאנה לאור בשבועונכם.

אף-על-פי-כן הדברים חייבים להיאמר: תם הזמן לדבר איתכם בפרחים.

בעניין תביעתכם להתפטרותו של מוכיל ההסתדרות יצחק בן-אהרון, אתם הסוס הטרויני של הגיס הארסי בהסדר' רות, שולחכם מקבלים תמורה מלאה עבור השקעתם. אתם הדמאוגים הזולים

החובבנים, המיקצועיים ביותר עלי אד' מות.

שכיר יום, חיפה

טוב

שם טוב מ...

"המתירנות - מגורמי סרטן צוואר ה' רחם" (כתורת בדבר, 15.3.73).

מעניין אם השם נבחר כדי להתאים ל' מחקר, או המחקר הותאם לשם? עמרם זרבי, הדר-עם

תאונה

במחצית?

"העולם הזה" 1849, "תאונה במחצית", על תאונה הרכים שאירעה בלב תל-אביב ובה נהר' גו שלושה ונפצעו שניים.

התאונה אירעה ביום 29.12.72 בשעה 15.10. בתאונה זו נפצעו חמישה איש, שלושה מהם קשה, אשר נסטרו בבית' החולים תוך שלושה ימים.

בחקירת התאונה החל מייד אחרי ש' אירעה.

ביום 31.12.72, כלומר יום לאחר סטירת אחד הפצועים, נשלל רשיונו של הנהג ל-90 יום (תקופה מירבית לשלילה אד' מיניסטרטסיבית של רשיון נהיגה). הנהג הובא בפני בימ"ש ושוחרר בערבות.

בטיפול המישטרה לא היתה כל הריגה או כל התייחסות לעובדת היות הנהג בנו של סמל מישטרה.

הידיעה נמסרה לכל כתב שפנה למיש' טרה. כאמור, הנהג הפוגע הובא בפני שר' פט, לשיחרור בערבות כמקובל.

התיק, אשר נפתח בגין תאונה זו, הוע'

המכונית הפרטית אשמה בתאונה

כדי להילחם בתאונות הרכים, יש לחפש את הגורם הראשוני שלהן, ואז לא יתבזבוזו אמצעי הלחימה על תקיפת הסימפטומים של המחלה, במקום להת' קיף את המחלה עצמה.

אין לחפש את האשם בנהג, או בכביש, או בחוקי התנועה, או בעונשי בית' המישפט. ברור ששום נהג אינו רוצה בתאונה. ברור ששום הסברה ואפילו בלוויית צילומים והסברים כיצד אירעה התאונה, לא יוכלו לשכנע שום נהג נורמלי, כי יש להימנע מתאונות... פשוט משום שהוא כבר משוכנע בכך מלכתחילה, וכל הסבר נוסף הריהו ביוזבו נייר לריק, גם עונשים קשים יותר לא יועילו, הם רק יעצבנו את הנהג שגם בלי זה הריהו עצבני מאוד מעצם הנהיגה ברחובות גדושים כלירכב פולטי עשן מסרית.

מה אם כן יש לעשות? אני מציע פשוט לסקוח את העיניים: הגורם לתאור' נות הוא המכונית הפרטית, זה ולא אחר. להילחם בתאונות מבלי להילחם במכונית הפרטית הגורמת אותן, הוא כמו להילחם בעקיצות היתושים מבלי ללחום ביתושים עצמם. איך להבין את העובדה שעד כה נשמעות הצעות רבות כיצד ללחום בתאונות, אך כמעט שום הצעה מעשית כיצד להוריד מהכבי' שים (לפחות העירוניים) את הוד מעלתה המכונית הפרטית? הסיבה לכך היא ברורה: רוב המציעים הם בעצמם שולי מכוניות פרטיות, ודי להכימא...

לי כשלעצמי ברור לחלוטין, כי שום אמצעי למילחמה בתאונות לא יביא לתוצאות מעשיות אם לא יילקח בחשבון גם האמצעי היסודי והוא: המילחמה במכונית הפרטית וסילוקה מהרחובות העירוניים. אני מסביר זאת כך: המכונית המודרנית נעשתה מהירה מאוד. בעצם, הרבה יותר מהירה מהרפלקסים של הנוהג בה, ויהיה צעיר וזריז כמה שיהיה, לכן ככל שמתרבות המכוניות הדור' הרות בכבישים, כן ילך ויקשה על הנהגים לשלוט בהן. המכוניות פשוט "מצפצפות" על אמצעי הנהג למנוע תאונות-דרכים. היא זריזה מהנהג, והיא "אוהבת" לדרוס, וזהו זה... לכן, מי שמביא את כל האמצעים בחשבון, פרט לסילוק המכוניות הפרטיות מהרחובות, הינו או קציראות, או... בעל מכונית בעצמו.

שמעון נמרי, רמת-השרון

ניצבימישנה מוכאל כוכנר סתם השמצה

תיק את המיקרה, היא השמצה והעוב' דות, שתוארו לעיל, מדברות בעד עצמן. מוכאל כוכנר,

דובר מישטרת ישראל, ירושלים

לחרות אמור במכתבו של מיכאל בוכ' נר, לא קיבלה התאונה הקטלנית, ש' אירעה בלב תל-אביב, כל כיסוי, ול' פיקד כל העובדות בכתבה הן מדויי' קות.

לין

מכחיש

"העולם הזה" 1853, "תשקיף - חוקרים מעילה בע"מ", על חקי' רת מעילה, אותה מנהל אמנון לין.

נדמתתי לקרוא את הכתבה בה מופיעה עלילה שאין לה שום שחר, כולה מחחיל' תה ועד סופה, מצוצה מהאצבע.

לא אני ולא שום איש אחר ב' רשימה הממלכתית, מנהל חקירה ב' בר מעילה שלא היתה ולא נבראה ברשימתנו.

מיום כניסתי ל' עבודה כמוכיר אירגוני לא שמעי' תי על כל חשד בדבר מעילה כל' שהיא, לא במחלקת ההסברה ולא בשום מחלקה של רשי' מיתנו.

אני מכחיש את כל הסיפור בדבר חקירה המנוהלת על ידי כביכול, כנגד מישוא ברשימה הממלכתית. לא היו דב' רים מעולם.

אמנון לין, מוכיר אירגוני, הרשימה הממלכתית, תל-אביב

קוראים השוחחים מכתבים מתבקשים לנסח אותם כקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמר' נות למכתביהם.